

er nødvendigt. Målet er selvfølgelig, at de skal hjem, og målet er, at der bliver dannet en irakisk regering på baggrund af demokratiske valg, en regering, der bliver herre i eget hus og derfor ikke behøver at have international militær bistand til at hjælpe sig. Men hvornår præcis det tidspunkt kommer, hvor den kan blive herre i eget hus og der er ro og orden i Irak, kan jeg jo ikke sige i dag – jeg har da ikke noget andet ønske, end at det bliver så hurtigt som muligt – men her og nu drejer det sig altså om at sikre, at der kan gennemføres demokratiske valg i januar.

Formanden:

Så er det det sidste spørgsmål til hr. Villy Søvndal.

Villy Søvndal (SF):

To ting til slut: Den ene er, at statsministeren siger i sit sidste svar til mig, at det er ganske få ekstremistiske grupper, der udgør modstanden.

Jeg vil gerne sige til statsministeren, at det ikke er i overensstemmelse med de folk, der arbejder dernede; de har en anden opfattelse. De har en opfattelse af, at modstanden breder sig til helt normale grupper, som ikke vil finde sig i en besættelse. Det er de meldinger, der kommer fra journalister, der opholder sig nede i området.

Sidste måned var i øvrigt måneden, hvor flere amerikanere blev dræbt af shiamuslimer – som i starten ikke var en del af det her – end af sunnimuslimer.

Er statsministeren sikker på, at den grundlæggende opfattelse er rigtig, at det kun er nogle ganske få grupper, man slås imod? Det forekommer mig, at det i langt højere grad er en egentlig borgerkrig, vi er på vej imod.

Den anden er, at jeg godt forstår, hvis statsministeren psykologisk har vanskeligt ved at lægge afstand til Bush på grund af det tætte venskab – det kender vi jo alle sammen – men jeg synes alligevel, det er uforståeligt, at statsministeren lægger sig så fuldstændig i kølvandet på den amerikanske præsident, som vi hører i dag.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det sidste var jo ikke noget spørgsmål, men en eller anden konstatering, der fuldstændig må stå for hr. Villy Søvndals egen regning.

Det er min opfattelse, at det er vigtigt, at det, jeg i min tale i går kaldte den frie verden, står sammen om at sikre, at der kan gennemføres demokratiske valg i Irak, for jeg synes, det er noget

helt afgørende at få skabt et nyt irakisk samfund, et moderne irakisk samfund, et demokratisk irakisk samfund, og det er åbenbart, at den irakiske regering altså behøver hjælp udefra for at kunne gennemføre det, fordi der er fanatiske grupper, som simpelt hen ønsker at stoppe processen frem mod demokrati.

Det er grunden til, at jeg mener, at så længe den irakiske regering anmoder os om det, og så længe FN bakker det op, så bør vi også blive i Irak, men vi skal ikke blive der en eneste dag mere end højst nødvendigt.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Formanden:

Det næste spørgsmål er også stillet til statsministeren af hr. Villy Søvndal, og der er en enkelt medspørger.

Kl. 14.00

Spm. nr. S 3

5) Til statsministeren af:

Villy Søvndal (SF):

»Hvilken betydning tillægger statsministeren FN's generalsekretær, Kofi Annans, udtalelser til BBC om, at Irakkrigen var ulovlig?«

Villy Søvndal (SF):

Statsministeren rundede sin sidste besvarelse af med: så længe FN bakker det op.

Siden vi mødtes sidst står det jo tindrende klart. Jeg synes i virkeligheden, at der er tre nye ting. Den ene er indrømmelsen fra den britiske premierminister af, at masseødelæggelsesvåbenargumentet ikke holdt. Det er nok svært at få statsministeren til at give sådan en indrømmelse. Den anden er, at situationen uge for uge udvikler sig til et stadig større slagtehus. Det tror jeg der er en gryende erkendelse af hos statsministeren. Den sidste er, at Kofi Annan jo har meldt ud i et interview med BBC, at krigen var ulovlig.

Jeg spørger derfor statsministeren: Hvilken betydning tillægger statsministeren FN's generalsekretær, Kofi Annans, udtalelser?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Vi lytter selvfølgelig altid til, hvad generalsekretæren har at sige, og jeg har da også noteret mig udtalelserne fra Kofi Annan, men der er ikke no-